

cialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) er betænkelig ved, at kun retlige spørgsmål kan ankes til miljøministeren. Mindretallet har arbejdet for, at beboerforeninger o. lign. skulle have bedre muligheder for at deltage i planlægningsarbejdet end efter forslaget, herunder have mulighed for at kunne drage direkte nytte af kommunernes tekniske ekspertise ved udarbejdelse af alternative planer, men finder dog, at der under udvalgsarbejdet er sket en række forbedringer af forslaget. Mindretallet afstår herefter fra at stille ændringsforslag og kan medvirke til at indstille forslaget til vedtagelse.

Et tredje mindretal inden for flertallet (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) udtaler, at mindretallet lægger vægt på ministerens oplysninger om, at der ikke med loven er tilsigtet nogen udvidelse af gældende ekspropriationsbestemmelser. Mindretallet har ligeledes arbejdet for, at beboerforeninger o. lign. skulle have bedre muligheder for at deltage i planlægningsarbejdet end efter forslaget, herunder have mulighed for at kunne drage direkte nytte af kommunernes tekniske ekspertise ved udarbejdelse af alternative planer, men finder dog, at der under udvalgsarbejdet er sket en række forbedringer af forslaget. Mindretallet afstår herefter fra at stille ændringsforslag og kan medvirke til at indstille forslaget til vedtagelse.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling, men har stillet og tiltrådt en række ændringsforslag.

Mindretallet frygter, at en gennemførelse af forslaget vil medføre en øget restriktionsumyndiggørelse af ejere af fast ejendom, og at Danmarks ressourcer derfor vil blive endnu dårligere udnyttet end nu. Indseende fra offentlig myndighed i det omfang, lovforslaget foreskriver, indebærer i praksis, at borgerne afskrækkes fra eksperimenterende ejendomsanvendelser, at sagsbehandlingen forsinkes og fordyres, at samfundets almindelige udvikling hæmmes som følge af embedsmandsrædsel for nytænkning, og at de ejendomsudnyttelser, der tillades, bliver præget af vilkårligheder og tilfældigheder som følge af, at en snæver kreds af overordnede embedsmænd reelt får afgørende indflydelse på,

hvilke nybrud der tillades og hvilke ikke. Det samfund, hvor de hundredtusindvis af ejendomsjere i stor frihed hver for sig træffer afgørelser, bliver rigere i enhver betydning af dette ord, mens indsvøbning i et restriktionsnet som lovforslagets bidrager til skabelsen af et fattigt stilstandssamfund, hvor det — ikke mindst for den socialt svage — bliver svært at leve. I praksis kan bureaukratiet ikke leve op til blot tilnærmelsesvis at realisere noget, der nærmer sig den på det tålmodige papir så fagert klingende målsætning, der indeholdes i forslagets § 1, stk. 2. At forslaget vil udvide det offentliges ekspropriationsbeføjelser, gør det bestemt ikke mere tillokkende i et samfund, for hvilket beskyttelse af det enkelte individs ejendom er blevet et problem hinsides det rimelige.

Ændringsforslag.

Af udvalget, tiltrådt af miljøministeren:

Til kapitel 2.

1) Kapiteloverskriften „Dispositionsplanlægning.“ ændres til: „Kommuneplaner.“.

Til § 2.

2) I stk. 1 ændres „dispositionsplan“ til: „kommuneplan“.

(Vedtages ændringsforslaget, foretages tilsvarende ændringer i § 3, stk. 1 og 5, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, § 11, § 12, stk. 1 og 2, § 13, stk. 2, § 14, stk. 2 og 3, § 18, stk. 3, § 19, stk. 1, og § 28, stk. 5).

3) I stk. 2 ændres „Dispositionsplanen“ til: „Kommuneplanen“.

(Vedtages ændringsforslaget, foretages tilsvarende ændringer i § 3, stk. 4, § 5, § 16, stk. 4, § 20 og § 42, stk. 1, c).

Af miljøministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 3.

4) Stk. 5 udgår.

Til § 4.

5) Paragraffen affattes således:

„§ 4. I hovedstadsområdet, jfr. lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, skal en kommuneplan ledsages af en tidsfølgeplan for bebyggelse og anlæg i kommunen i overensstemmelse med de godkendte retningslinier i regionplanen.“

Af udvalget, tiltrådt af miljøministeren: